

Sygn. akt IV KK 219/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **J. K.**

skazanej z art. 464 ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 lipca 2016 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji, wniesionej na korzyść skazanej przez Ministra Sprawiedliwości -
Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 26 stycznia 2016 r.

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w B. do
ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

J. K. postawiono zarzuty tego, że:

- 1 – w okresie od dnia 20 grudnia 2014r., a nie później niż 23 stycznia 2015r. w bliżej nieustalonym miejscu na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej zabrała w celu przywłaszczenia 18 kart pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowiących własność 18 wskazanych imiennie obywateli Koreańskiej Republiki Ludowo Demokratycznej i w ten sposób usunęła wyżej wymienione dokumenty, którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać, trwale pozbawiając uprawnione osoby władztwa nad nimi

tj. popełnienia przestępstwa z art. 464 ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach i art. 276 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k.

2 – w dniu 24 kwietnia 2015r. w B. naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza Straży Granicznej – M. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków polegających na zatrzymaniu osoby, w ten sposób, że kopnęła go w lewe ramię, ugryzła lewą dłoń oraz podrapała po rękach, przez co powstały obrażenia w postaci zasinienia i zaczerwienienia oraz otarcie naskórka ramienia lewego, zaczerwienienia i ślady odcisniętych zębów na dłoni lewej, które spowodowały naruszenie czynności narządu jego ciała nie trwające dłużej niż 7 dni

tj. popełnienia przestępstwa z art. 222§1 k.k. w zw. z art. 157§2 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k.

W dniu 26 listopada 2015r. Prokuratura Rejonowa w C. skierowała do Sądu Rejonowego w B. wniosek o wydanie w przedmiotowej sprawie wyroku skazującego w trybie art. 335§1 k.p.k. i wymierzenie uzgodnionych z podejrzaną kar: za czyn pierwszy 10 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi zaś 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, a także grzywny w kwocie 80 stawek dziennych po 10 zł każda i świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu pomocy pokrzywdzonym oraz pomocy postpenitencjarnej.

Sąd Rejonowy w B. na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2016r. uwzględnił wniosek i wydał wyrok w sprawie III K .../15, którym uznał oskarżoną winną popełnienia zarzuconych jej czynów i wymierzył uzgodnioną karę z tą różnicą, że nie orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary łącznej.

Wyrok ten uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia, w części dotyczącej orzeczenia o karze, wywiódł na korzyść skazanej Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, to jest art. 343§ 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k. polegającego na orzeczeniu wobec J. K. kary łącznej roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, mimo uwzględnienia wniosku prokuratora o skazanie oskarżonej na uzgodnioną z nią wcześniej karę łączną roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

Podnosząc powyższe Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania w tym zakresie .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna tak, jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Bezsprzecznie ma rację skarżący podnosząc, że zgodnie z treścią art. 343§6 k.p.k. Sąd orzekający na posiedzeniu w trybie art. 335 k.p.k. miał możliwość jedynie wydania wyroku o treści zawnioskowanej przez prokuraturę i uzgodnionej z oskarżoną albo zwrotu sprawy. Nie istniała natomiast możliwość wydania wyroku o treści innej niż zawnioskowana.

Jak wynika z akt sprawy, w istocie nie było też intencją Sądu wydawanie wyroku o treści innej niż wynikająca z wniosku – świadczy o tym próba sprostowania jego treści postanowieniem z dnia 9 marca 2016r.

Równie oczywistym jest i to, że zapadły w sprawie wyrok nie mógł zostać w omawianym zakresie sprostowany w trybie art. 105 k.p.k.

W tej sytuacji, wobec całkowitej bierności Prokuratury Rejonowej i obrońcy z urzędu, konieczne było wniesienie kasacji przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego.

W tych okolicznościach, zarzut podniesiony w kasacji ocenić należy jako oczywiście zasadny.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie zobowiązany orzec nowe kary, czyniąc to w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

eb